

вятъ по-добри, отколкото сж въ действителностъ. И безъ вашитѣ предсказания всѣки ще се прояви такъвъ, какъвто природата го е създала. Кой е предсказалъ, че ще се роди еди-кой си гениаленъ човѣкъ? Гениалнитѣ хора се раждатъ и безъ предсказания, но трѣбва да има майки, които да ги родятъ и отгледатъ. Днесъ не може да се роди дете безъ майка. За да се излупе пиленце, трѣбва три седмици да го мжти майка му. Като се излупи, то стжпва вече на крачката си и следъ две—три седмици най-много трѣгва само да търси прехраната си. Бързо се измжтва, бързо става годно за самостоятеленъ животъ. За да се роди човѣкъ, условията сж по-тежки: цѣли деветъ месеца майката трѣбва да носи детето въ утробата си, докато се развие напълно. Докато птиченцата сж малки, майката се грижи за тѣхъ и имъ казва: Ще правите, каквото ви казвамъ. Щомъ пораснете, ще ви пусна въ свѣта, въ великия университетъ, тамъ да учите, при други професори — птицитѣ. Обаче, влѣзете ли въ човѣшкия животъ, работитѣ се усложняватъ. Тамъ не могатъ да се приложатъ условията на птицитѣ. Хората се грижатъ, трудятъ, измжчватъ повече, отколкото трѣбва. Загова Христосъ е казалъ: „Вижте криноветѣ на полето, какъ сж облѣчени. Тѣ нито жьнатъ, нито предатъ.“

„Огньнъ дойдохъ да запала.“ Огньнътъ представя разумното въ свѣта. Огньнътъ подразбира още животъ. Значи, като човѣкъ, ти трѣбва разумно да живѣшешъ. Огньнътъ ще изгори всичко непотрѣбно, а ще остане само потрѣбното, разумното, което ще гори безъ да изгаря и ще се усвършенствува. При правилното горене взиматъ участие вжлеродътъ, въздухътъ и водата. Това значи: елементътъ, който гори, е вжлеродътъ; елементътъ, който подържа горенето, е кислородътъ; полученитѣ продукти при горенето сж главно вода и вжлероденъ двуокисъ. И водата сама може да образува горене. Ако залѣте парче негасена варъ съ вода, гасенето на варѣта става толкова силно, че се развива голѣма топлина, отъ която водата възвира. Следователно, като се пече варовникътъ, първо се превръща въ негасена варъ, която при заливане съ вода, се превръща въ каша, наречена гасена варъ. И тѣй, когато варовникътъ, който е твърдъ като камъкъ, се влюбва въ водата, той омеква, разкашва се, става на варъ, съ която женитѣ мажатъ, бѣлосватъ кжцитѣ си. Домакинята взима частъ отъ тази каша и измазва съ нея стенитъ на кжщата си. По този начинъ тя изнася предъ хората любовта на двамата млади — водата и варъ-